

1. ΙΣΡΑΗΛ - ΤΟΥΡΚΙΑ : ΠΟΙΑ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ;

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 11/07/2026 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 11/07/2026

Σελίδα: 23

Innews AE - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

Ισραήλ - Τουρκία: ποια ισορροπία;

ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΚΟΝΑ

ΤΗΣ ΙΝΩΣ ΑΦΕΝΤΟΥΛΑΗ

Για να απαντηθεί το ερώτημα αν οι πιθανότητες σύγκρουσης των δύο χωρών είναι μικρές ή μεγάλες θα πρέπει να υποβαθμίσουμε στο μέτρο του δυνατού τις ρητορικές εξάρσεις των ηγετών τους και να εξετάσουμε αν στο ορατό μέλλον τα συμφέροντά τους μπορούν να συγκλίνουν ή θα συνεχίσουν να αποκλίνουν. Στην εξίσωση πρέπει να προστεθεί και η διάσταση των περιφερειακών ισορροπιών όπως και οι φιλοδοξίες Ερντογάν και Νετανιάχου να διαδραματίσουν ρόλο σε μια νέα Μέση Ανατολή.

Το ιδεολογικό υπόβαθρο της σύγκρουσης υπάρχει, ο ένας είναι ισλαμιστής ηγέτης με απήχηση στον αραβικό κόσμο, ο άλλος σιωνιστής που επιθυμεί να έχει το Ισραήλ πρωτεύοντα ρόλο στην περιοχή. Μια σημαντική παράμετρος που ενισχύει την ακρότητα του Νετανιάχου είναι ότι ηγείται της μόνης χώρας που αντιμετωπίζει υπαρξιακή απειλή στη Μέση Ανατολή. Αυτή η διάσταση θα εξακολουθήσει να είναι ισχυρή ακόμη και αν ο ισραηλινός πρωθυπουργός δεν βρίσκεται στην εξουσία σε μερικούς μήνες. Κάτι που δεν ισχύει για τον Ερντογάν που επιδιώκει να παραμείνει στην εξουσία εσαεί. Η κομβική αυτή διαφορά μεταξύ Ισραήλ και Τουρκίας δεν είναι αμελητέα καθώς το πρώτο παραμένει μια χώρα δημοκρατική – η μόνη στη Μέση Ανατολή – με πολύ ισχυρή αντιπολίτευση.

Με δεδομένο ότι μια πολιτική αλλαγή στο Ισραήλ είναι πιθανή ενώ στην Τουρκία απίθανη, οι σχέσεις τους μπορεί να βελτιωθούν; Θα εξαρτηθεί από τη νέα πλειοψηφία στην ισραηλινή βουλή που συνήθως είναι πολύ περιορισμένη. Η πολιτική Νετανιάχου έχει οδηγήσει τη χώρα του σε διεθνή απομόνωση. Αντιθέτως, η Τουρκία θεωρείται παράγοντας σταθερότητας όπως έδειξε και η σύνοδος κορυφής του ΝΑΤΟ.

Μια διαφορετική κυβέρνηση στο Ισραήλ θα πρέπει να αποκαταστήσει την εικόνα της χώρας αλλά για να μπορέσει να διαμορφώσει ένα περιβάλλον ευνοϊκότερο θα πρέπει να προχωρήσει σε συμβιβασμούς με τις χώρες της περιοχής που ενδεχομένως δεν θα έχει τη δύναμη να το κάνει. Αν η κυβερνητική πλειοψηφία παραμείνει η ίδια, δυστυχώς η ακρότητα που εξαγεί το Ισραήλ θα ενταθεί προκαλώντας τότε ίσως μια περιφερειακή συμμαχία που θα επιδιώξει να το σταματήσει.

Αυτή η συμμαχία έχει συγκροτηθεί ήδη. Η Σαουδική Αραβία και το Πακιστάν έχουν συμπήξει στρατιωτική συμμαχία με ρήτρα αμοιβαίας συνδρομής. Προστέθηκαν πρόσφατα η Τουρκία και η Αίγυπτος. Από τις χώρες αυτές η Τουρκία είναι μέλος του ΝΑΤΟ και καλύπτεται από το άρθρο 5. Αυτό το στοιχείο κατά τη γνώμη μας αποκλείει μια ανοικτή σύγκρουση Ισραήλ - Τουρκίας αλλά δεν αποκλείει εντάσεις και ανταγωνισμό που να πλησιάζουν σε σύγκρουση. Αλλωστε, οι ελληνοτουρκικές σχέσεις αποτελούν δυστυχώς παράδειγμα δύο νατοϊκών συμμάχων που έχουν φθάσει στα όρια της πολεμικής αναμέτρησης.

Για την Ελλάδα, η δξυνση των σχέσεων Ισραήλ - Τουρκίας δεν είναι καλά νέα και όχι μόνο γιατί στην απίθανη περίπτωση της σύγκρουσής τους θα έπρεπε να υποστηρίξει τη δεύτερη λόγω της δέσμευσης του άρθρου 5 του ΝΑΤΟ. Στον «ψυχρό πόλεμο» που διεξάγεται μεταξύ τους, εκ των πραγμάτων υποστηρίζει το Ισραήλ λόγω της ενισχυμένης αμυντικής μας συνεργασίας. Αλλά το πραγματικά καλό σενάριο θα ήταν η ενισχυμένη περιφερειακή συνεργασία των χωρών της Ανατολικής Μεσογείου και θα έπρεπε η ελληνική διπλωματία να εργασθεί γι' αυτό. Αν αυτή δεν υπάρξει λόγω επικράτησης των εξτρεμιστών στο Ισραήλ και την Τουρκία, η Ελλάδα θα βρεθεί εγκλωβισμένη σε μια πολύ επικίνδυνη κατάσταση.

Η Ινώ Αφεντούλη είναι επικεφαλής του Παρατηρητηρίου Γεωπολιτικής και Διπλωματίας του **ΕΛΙΑΜΕΠ**